SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidning[illegible]

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 26. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., TORSDAGEN DEN 27de JUNI, 1918. No. 26

Prov. Librarian det.

Svensk-Canadensiska Förbundet

För Svenska Canada-Tidningen
Av Prof. C. H. Lager.

Frågan är aktuell och enastående viktig: Böra vi, Canadas svenskar, sammansluta oss i ett förbund, som, inneslutande alla och uteslutande ingen, söker bevara och utveckla det värderika historiska, sociala, religiösa och kulturella arv, som en älskad fädernejord skänkt sina bortvandrande söner och döttrar, ett förbund, som ock avsåge att göra oss nyttigare och värdigare medborgare i vårt nya adoptivland?

Vi tveka ej att på denna fråga svara ett varmt och fosterländskt ja.

Initiativet.

En representativ svensk samling bör anses kvalificerad att utse en komité, som efter sakrik och grundlig förberedelse må organisera förbundet. Denna komité bör för att arbetet må undgå splittring samt erhålla livlig och allmän tillslutning innesluta en eller två representativa män — ej nödvändigt officiellt valda av respektiva organisationer, ehuru detta torde ha underlättat organisationsarbetet, — från de fem eller sex svenska organisationerna i Canada samt proportionell representation från de utanför dessa stående men i svenskhetens bevarande intresserade.

Komitén måste vara representativ, på samma gång man bör beakta, att ju större den göres, ju tyngre och långsammare kommer den att arbeta. Den bör i stor utsträckning kunna utföra sitt arbete per korrespondens.

Namn

"Svenska Nationalförbundet" är ett ord, som klingar vackert i ett svenskt-svenskt öra: "svenska" innefattar de blåa och gula nationalfärgerna, "national" innesluter alla samfund, organisationer och individuella intressen, medan enhetstanken är tilltalande uttryckt i ordet "förbund". Men å andra sidan synes namnet ej erkänna det faktum, att vi äro eller ock beräknas bliva canadensiska undersåtar. Vi kunna ej överskatta den ytterst kritiska situation, kriget och följder ha ställt oss svenskar i. Vikingamod och vikingablod mildra ej vår närvarande ställning. Vikingaskeppet är ute bland kitsliga undervattensklippor, och en finkänslig hand måste stå vid rodret, medan vi passera brännningarna. "Ett ord till den vise", säger visst ordspråket, "är nog".

"Svensk-Canadensiska Förbundet" synes däremot vara ett ord, som även erkänner Canada som vårt adoptivland och dess regering som vår regering. Vi veta väl, att svenskarna hysa delade sympatier, men vi få ej tillåta dessa att splittra våra gemensamma strävanden. Detta namn harmonierar ock väl med det i Staterna långt före kriget grundade "Scandinavian-American Foundation".

Grundlinjer

1. S.-C. Förbundet bör finkänsligt undvika konkurrens med det redan existerande Svenska Förbundet, vars huvudsäte är i Sv. Generalkonsulatet i Montreal. Detta förbund, vars väsentligaste uppgift hittills synes ha varit att på ett synnerligt förtjänstfullt sätt utveckla Canadas handelsförbindelser med Sverige, har på sitt program även åtskilliga viktiga strävanden, som komme att adopteras av det nya förbundet. Komitéu, som väljes, måste närma sig Sv. Förbundet och utröna, huruvida det kan identifiera sig med det nya förbundet, verka som en branche inom detsamma eller åtminstone kooperera harmoniskt.

2. S.-C. Förbundet får ej utveckla någon politisk tendens; det får ej antaga några svenska politiska färger ej heller identifiera sig med något av Canadas politiska partier. Det måste vara politiskt neutralt.

Å andra sidan bör det utgå från den grundprincipen, att landets svenskar äro eller väntas bliva canadensiska medborgare, önskvärda och lojala sådana. Under denna förutsättning bör förbundet samla och representera Svensk-Canadas gemensamhetstanke och kraft samt göra dem effektiva och konstruktiva faktorer i adoptivlandets nya samhällsliv.

3. S.-C. Förbundet bör opartiskt understödja de svenska samfunden och organisationerna; det får ej understödja vissa och ignorera eller motverka andra. Kyrkosamfunden äro svenska kultur- och kraftkällor lika mycket — vi göra här ej högre anspråk — som andra organisationer och ädla rörelser. Förbundet bör söka understödja varje värdig och ädel svensk livsyttring.

4. Förbundet bör gynna varje ädelt socialt reformsträvande. Canadas spridda svenska befolkning har under de 30—40 år, varunder den sökt "bana stigen och bygga bo" i detta taxerande nybyggarland, funnit sig så begränsad av ekonomiska bekymmer, slaviskt arbete och en besvärande obekant omgivning, att den ej ännu funnit sig tid eller intresse för de nya sociala rörelserna. Nu börja vi — likt svenskarna i Staterna sedan långt tillbaka — att få en och annan representant i legislaturen och samhällsstyrelsen, men

(Forts. å sid. 8)

Viktiga beslut

Svenska Förbundet i Canada fattar viktiga beslut på årsmöte.

Donation till Nat.-biblioteket

Svenska Förbundet i Canada höll lördagen den 22 dennes sitt årsmöte i Ritz Carlton hotel i Montreal, Que. Enligt telegrafiskt meddelande till Svenska Canada-Tidningen antogs vid detta möte följande resolution:

"För att främja Förbundets inträssen skola medlemmarna organiseras i två avdelningar av Förbundet, den östra branchen och den västra branchen av Svenska Förbundet i Canada. Dessa båda brancher skola samarbeta under Svenska Förbundets i Canada stadgar för identiska mål. Varje branch skall välja sin egen styrelse. Dessa båda styrelser välja två representanter vardera till ett centralråd, vilket sammanträder under ordförandeskap av Sveriges högste representant i Canada. Detta centralråd bör möta minst en gång om året och utgör den officiella representanten för Förbundet. För detta ändamål erhåller centralrådet femtio procent av alla inbetalda inträderavgifter samt årsavgifter, att beräknas från organisationsdatum av de föreslagna brancherna. Av den nuvarande organisationens kontantfonder vid datum för reorganisationen disponeras femtio procent av centralrådet, och återstoden delas lika mellan de två brancherna. Inträdes- och årsavgifter, som föreningen har att fordra vid datum för den föreslagna organisationen, skola betalas till de respektive brancherna. Medlemmar, bosatta väster om Port Arthur, Ont., anses vara medlemmar av den västra branchen och andra medlemmar av den östra. Varje medlem har dock rätt att bestämma till vilken branch han önskar höra."

Vid årsmötet beslöts även, enligt telegrafiskt meddelande till S. C. T., att donera $100 till Svenska Nationalbiblioteket.

Oroligt hos centralmakterna

Svåra hungersoroligheter i Österrike. Moralisk tillbakagång i Tyskland

Över 100,000 personer hade den 20 dennes gått på strejk i Vulcanarsenalen och i Warschalowski aeroplananläggningar i Wien, enligt ett meddelande från Zurich till Exchange Telegraph. Meddelandet säger, att det varit uppror i Favoriten, Margerethen, Ottakring och Brigittenay, förstäder till Wien.

Underrättelser, som nått Amsterdam från Tyskland och österrike, göra det klart, att de senaste oroligheterna över matsituationen i dubbelmonarkien ha varit de värsta under hela kriget. Agitationen i hela landet växer med stormsteg och auktoriteterna betrakta situationen med allvarlig bävan.

Borgmästare Weiss-Kirchner i Wien har underrättat den österrikiske premiärministern von Seydler, att på grund av brödransoneringen vill han ej ansvara för att upprätthålla ordning i huvudstaden. Borgmästarns begäran att få torkade grönsaker i stället för bröd har nekande besvarats.

Dr. von Seydler har i ett meddelande till representanter för pressen i Wien tillkännagivit, att till följd av nya förhandlingar har den tyska regeringen förklarat sig villig att till österrike lämna ett visst kvantum säd, och han tillade, att flera hundra vagnslaster redan voro på väg. Förrådet i österrike var så ringa, att man f. n. ej förmår att taga bort restriktionerna på brödransonerna.

Cologne Gazette säger, att Tyskland har varit ur stånd till att bistå österrike på något kraftigare sätt och förklarar detta med påståendet, att orödransonerna i Tyskland också komma att bli reducerade ända till nästa höst.

Enligt Vossische Zeitung har borgmästaren i Wien förklarat matsituationen med, att en proklamation utsänts till bönderna med begäran att leverera en viss mängd säd till storstäderna. Man hade väntat att få 10,000 vagnslaster säd, men erhöll endast 2,500. Borgmästaren sade också, att det ej blivit någon potatis över, sedan man förliden vecka företagit den sista utdelningen. Han påpekade också, att folket lidit brist på det nödvändigaste i matväg under flera månader.

Det uppgafs den 21 dennes, att österrikiska premierministern begivit sig till fronten för att till kejsar Karl inlämna sin avskedsansökan, detta på grund av de tilltagande orolligheterna inom landet, som han ej såg sig i stånd att bemästra. Nya sträjker hade utbrutit på flere ställen och missnöjet särskilt i Böhmen och Galizien hade antagit en ytterst hotande karaktär.

I denna tid av nöd och inre oroligheter har österrike-Ungern ingen annan hjälp än Tyskland och håller som följd därav på att komma i ett allt

(Forts. å sid. 5)

Österrikarnes offensiv slut

Italienska trupper driva fienden tillbaka från Piaves västra strand

Stora förluster för fienden

Förenta Staterna har nu sänt nära 1 million soldater över havet till fronten

Torsdagen den 20 juni. Från Rom meddelas, att italienarna sedan början av den österrikisk-ungerska offensiven på den italienska fronten tagit 9,011 fångar. Striden vid Piave floden bröt åter häftigt ut i tisdags. Fienden gjorde nya försök att övergå floden från Andrea till Candelu, men blev tillbakaslagen. En häftig strid utkämpades även i Fossetasektorn norr om Capo Sile. — Stora tyska truppmassor, som koncentrerats på västra sidan om Rheims, mellan Vregny och Ornes, och som i tisdags kväll gingo till anfall, möttes av en så häftig eld från franskmännen, att de voro ur stånd att avancera det ringaste. — Det amerikanska kosulatet i Tabriz, Persien, har anfallits och ett amerikanskt missionslasarett har plundrats. Detta lär kunna göras till anledning till en amerikansk krigsförklaring mot Turkiet. — Till London meddelas i eftermiddag, att italienerna återtagit Capo Sile, en stad väster om Piave nära dess mynning, som tagits av österrikarna. Det rapporteras även, att italienarna återtagit allt territorium mellan Zenson och Fossettakanalen. — Ett större uppror har utbrutit i Kiev. Upproret sprider sig till Poltava och Tchernogovdistrikten. 40,000 lantmän deltaga i upproret.

Fredagen den 21 juni. Italienarna ha drivit östrrikarna tillbaka norr om Monte Bellenujärnvägen och tvingat dem att draga tillbaka hela fronten mot den nordvästra framspringande delen av Montello. Italienarna togo 1,226 fångar. — I går morse avancerade britterna sin linje en smula nordväst om Merris. — Amerikanerna hålla nu en 38 mil lång front. — Den czeckoslaviska kontrollen över sektionerna vid den trans-Sibiriska järnvägen har fullständigt avskurit alla järnvägs- och telegrafförbindelser mellan Sibirien och Ryssland och har berövat det europeiska Ryssland siberisk säd.

Lördagen den 22 ujni. Från Rom meddelas, att de italienska trupperna i går fortsatte sin motoffensiv på Piavefronten i trakten av Fagare och Zenson och togo ytterligare mark från österrikarna och ungrarna. Den österrikiska pressningen fortsatte med styrka på Montello, men överallt tillbakaslogs fienden av italienarna, som vunno mark. — österrikarna lära ha förlorat 120,000 man i offensiven på

(Forts. å sid. 8)

ETT KALLBLODIGT MORD.

Ett om otrolig kallblodighet vittnande mord har begåtts i Sollefteå. En reservofficer och lifförsäkringsagent vid namn Wohldin dödade med ett revolverskott sin bäste vän, fotografen Enockson. För att undanrödja spåren av ogärningen satte Wohldin eld på det hus, där Enockson hade sin atelier och bostad. Elden släcktes emellertid snabbt av tillskyndande personer, vilka påträffade den mördade fotografens kropp. Misstankarne riktade sig snart mot Wohldin, vilken befanns ha några månader i förväg uttagit en lifförsäkring på kr. 100,000 i den mördades namn. Han uppgav sig vid detta tillfälle vara Enockson och lät i lifförsäkringsbrevet intaga ett stadgande om att summan skulle, i händelse av hans död, tillfalla Wohldin. Denne häktades omedelbart och har redan avlagt fullständig bekännelse.

GOMPERS OMVALD

American Federation of Labor avslutade i torsdags sin kongress i St. Paul. President Samuel Gompers omvaldes till president. Nästa årsmöte hålles i Atlantic City, N. J.

GIVANDE FISKE.

Gossar som metade i elven invid Sundsvall gjorde härom dagen en fångst av kliniska termometrar till ett värde av $1,000 som de fått på kroken. De hade tillhört ententemagternas lasarettsförråd. I början av kriget blevo betydliga qvantiter av Röda Korsets gods, som sändes från England till Ryssland, stulna i transito över Sverige. Det har blivit utrönt att det som nu metades upp av pojkarne i Sundsvall stulits från godsmagasin därstädes i december 1916. Ehuru termometrarna legat i floden i två vintrar, äro de väl bibehållna och kunna användas. Det fiskas nu ifrigt efter mera dylikt gods.

MINISTRARNA HÅLLA MÖTE

Statsministrarna och utrikesministrarna i Sverige, Norge och Danmark höllo konferens i Köpenhamn den 26 dennes.

Sanningen

Santera Nuorteva framlägger fakta om striderna i Finland

Junkerdömet blottas

Från nyligen förekommande artiklar och ledare i eder ärade tidning, synes det vara en mängd missvisningar om betydelsen av det s. k. "Vita gardets" och "Röda gardets" strider i Finland och jag hoppas ni vilja bevilja mig, som representant för regeringen av folkrepubliken Finland, några spalter för att klargöra vissa detaljer av situationen där. Vårt guvernement har blivit tillfälligt slaget av Finlands aristokrati i samarbete med tyska armén. Men striden har icke upphört. Den stora massan av det finska folket väntar på första tillfälle att fördriva de tyska inkräktarna och återställandets dag måste snart komma.

Det är omöjligt att förstå händelserna i Finland utan att taga i betraktande den sociala och politiska bakgrunden. Upp till 1905 var det ingen allmän representation i guvernementet. Den stora massan av befolkningen saknade politiska rättigheter.

Under det gamla feodalsystemet var den största delen av den producerande befolkningen i en mindre fri ställning. Tjänare och jordbrukare tvingades att till rika godsägare betala med sin arbetskraft. Den egendomsbesittande svensk-talande aristokratien, med feodala klassprivilegier, under den gamla konstitutionen fortsatte med medeltida former av förtryck.

I trots av detta är den finsktalande befolkningen den mest bokbildade i världen. Nittioåtta procent av befolkningen kunna läsa och skriva. En allmän kultur har växt upp som en del av arbetarrörelsen tillsamman med en stark kooperativ organisation med vital betydelse för folket. I Finland, liksom i Rysslands gränsprovinser har arbetarrörelsen nått ett stadium som den enda organiserade makten för att krossa det feodala privilegieringssystemet.

Revolutionen 1905 etbalerade ett enkammarsystem i Finland, baserat på allmän man- och kvinnorösträtt, med proportionell representation. Under de första valen under detta demokratiska system erhöllo socialisterna 40 procent av medlemmarna och blev det största bland de olika partierna. Denna styrka ökades under följande val, och 1916, det senaste lagliga valet, majoritet i riksdagen. De flesta av lagarna som antogos för att förhindra det feodala förtrycket under vilket massan led, blevo förkastade av tsaren. Detta på grund av inflytande från aristokratien, som i klasskontakt med den ryska byråkratien. Finland var en lydstat under Ryssland. Tsaren försökte under tiden russificera Finland genom det militära skräckväldet, som socialisterna på allt sätt motarbetade.

Det var en klausul i den finska konstitutionen givande rätt till landets oberoende när tsarens guvernement upphörde att regera. I enlighet med denna — sedan tsarismen störtats — förklarade lantdagen Finland som oberoende stat. Aristokratien, som däri såg slutet av sina privilegier, lyckades förmå Rysslands guvernement att underkänna riksdagsbeslutet. Hela denna illegala handling utfördes genom att sända kosacktrupper till Helsingfors för att krossa finska folkets representanter. Nya olagliga val höllos i vilka för en eller annan orsak en stor del röstberättigade icke deltogo, och ett s. k. "guvernement" organiserades, dagens "Vita gardets guvernement". Senaste rapporter från Finland visa att en mängd olagligheter begicks under detta val för att komma åt arbetarpartiet. Det har framhållits av sympatisörer för det "Vita gardet" att först på senare tid blev det protyskt och detta mest därför att de måste nödvändigt "save their little farms and factories" från anarkisterna hemma. Faktum är att junkerelementen i Finland, som formade ledarskapet för "Vita gardet", smidde ränker för ett tyskt ingrepp i Finland och detta i krigets första skede och sände tusentals unga män till Tyskland för att där övas i tyska armén. I dag skyter "Vita gardets" ledare öppet över detta. I numret för den 2 mars av Kaleva, den officiella "Vita gards" tidningen, nu på mitt bord, förekommer ett avtryck av ett telegram, som sänts till Tysklands rikskanslär av "Vita gardets" premiärminister. Det heter:

"På den dag när de finska "chausseurs", som ha undergått träning i Tyskland, återkomma till deras fosterland för att på Finlands jord slåss för landets frihet och oberoende, är det finska guvernementets plikt att till Hans Majestät tyske kejsaren av det kejserliga guvernementet uttala icke endast sin beundran för tyska folkets härliga gärningar och deras utomordentliga ledare, utan också vår tacksamhet, känd från botten av finska folkets hjärtan, för allt det Tyskland har gjort för vårt land och för finska 'chausseurs', vilka i dag för tre år sedan frivilligt inträdde i militär tjänst i Tyskland."

(Forts. å sid. 5)

Talet om fred tystnar icke

Brittiske utrikesministern motser en 'fredsoffensiv', dömd att misslyckas

Pacifisterna interpellera

Tyske utrikesministern svarar och framlägger Tysklands synpunkter och mål

Då P. E. Morell, som representerar en liten fredsgrupp inom underhuset, den 20 dennes väckte förslag om en fredsresolution, fick han svar av utrikesminister A. J. Balfour, vilken avgav en dyr försäkran om, att kriget skulle föras till slut. Morells förslag förkastades enhälligt.

Philip Snowden, socialist, som understödde resolutionen, bad utrikesministern definiera, vad som menades med "fredsoffensiv", ett ord, som mycket begagnas beträffande Tyskland. Mr. Balfour svarade, att han med fredsoffensiv menade varje försök att splittra de allierade samt uppväcka missmod hos individuella medlemmar av alliansen. Dessa försök dolde sig i allmänhet under förklädnaden av att göra ett ärligt försök att få slut på kriget.

De teutoniska makterna tycktes ej vilja framlägga rimliga villkor för hela alliansen utan blott för en medlem därav, yttrade ministern. De ville genom att erbjuda denne till synes fördelaktiga villkor separera honom från den övriga alliansen, i hopp om att denne medlem skulle vara nog förgäten att hellre tänka på sina egna intressen än på allas gemensamma. Om detta lyckades, skulle det innebära en fara, ty somliga medlemmar av alliansen äro fullkomligt hjälplösa om ensamma och kunna endast bestå i förening med de andra. Han kunde naturligtvis ej klandra Tyskland för att söka lägga denna snara, men han klandrade den eller de, som föllo i densamma och framför allt fredskritikerna, vilka ansågo det nästan för ett brott att ej falla i nämnda snara.

"Vi önska alla fred", fortsatte ministern, "men ej en fred, som i själva verket blott är en vapenvila. Jag hoppas, att den blivande fredskonferensen skall vara understödd av ett förbund av nationer för att upprätthålla freden, vilket blir den enda säkerheten."

Mr. Balfour förklarade det vara ett faktum, att Tyskland fullföljde sin avsikt om ett allmänt världsherravälde med en omsorg, ett förutseende samt en hänsynslöshet, som lämnade de Napoleonska traditionerna långt bakom sig.

Vad Ryssland beträffade, yttrade Mr. Balfour: "Vi ha den uppgiften för oss att göra allt vi kunna för att återställa Ryssland till full nationell självmedvetenhet. Var och en sympatiserar med de svårigheter, i vilka dess talrika befolkning befinner sig. Jag misströstar ej om, att vi äro i stånd att göra något för att hjälpa dem att återställa ekonomisk och politisk enhet".

Som ett svar på detta anförande i det brittiska parlamentet kom ett tal

(Forts. å sid. 5)

STRÄNGT STRAFF

Joseph F. Rutherford, efterträdare till pastor Russell som ledare för International Bible Students' Association, dömdes i fredags i New York till 20 års fängelse för konspiration att överträda spionlagen.

INGEN TVÄNGSUTSKRIVNING I IRLAND

Från London meddelas, att den brittiska regeringen antagligen har för avsikt att nedlägga frågorna om tvångsutskrivning och home rule i Irland.

HEMSK TÅGOLYCKA

En hemsk tågolycka inträffade i lördags på Michigan Central railroad, då två tåg kolliderade fem mil väster om Gary, Indiana. Sextio personer dödades och 129 blevo skadade. De flesta av de dödade tillhörde Wallace-Hagenbeck cirkus.

KERENSKY I LONDON

F. d. premiärminister Kerensky av Ryssland har anlänt till London på väg till Amerika. Han har haft en mycket äventyrlig resa från Ryssland. Kerensky var i går inbjuden till arbetarkongressen i London, där han talade. Han sade bl. a., att han trodde, att Ryssland snart åter skulle komma in i kriget.

KONSULATET I HALIFAX

Vicekonsul Sven M. Lagerberg vid Svenska generalkonsulatet i New York har blivit tillförordnad svensk kosul i Halifax, N. S., där ett avlönat svensk konsulat upprättats i stället för det förra oavlönade svenska vicekonsulatet därstädes. I sammanhang härmed med har attaché Gösta Beyer tillförordnats som vicekonsul vid generalkonsulatet i New York.

Senaste Sverigepost

Ett hemskt dubbelmord. — En miljondonation

Notabla dödsfall

Tidigt på fredagsmorgonen den 17 maj förövades i Karlskronatrakten ett dubbelmord av allra ohyggligaste art. En nittonårig förrymd kustartillerist Gustav Svensson, som var på tillfälligt besök hos sina farföräldrar, en skomakare Sven Johansson i Målaretorp, Nättraby, och dennes hustru, hogg därunder ihjäl dessa båda med en yxa då han överraskades av dem under det han sökte stjäla deras pengar. I avsikt att dölja sitt brott tände han sedermera eld på de mördades stuga, som nedbrann i grunden. Misstankarna riktades genast mot Svensson och endast några timmar efter dådet blev han gripen strax i närheten av mordplatsen. Mördaren avlade så gott som genast en fullständig berättelse över sitt dåd. Enligt denna hade han vid 7-tiden på torsdagskvällen den 16 maj kommit hem till farföräldrarnas gård i Nättraby, där han tänkt tillbringa natten i en uthusbyggnad. Han hade varit stamanställd vid kustartilleriet i Karlskrona, men blivit ådömd bestraffning för persedelförskingring. Innan straffet hann gå i verkställighet avvek han emellertid från tjänsten, och det var under denna rymning som han kom till farföräldrarna.

— På hundraårsdagen av fru Constance Charlotte Holmgrens, född Cavallius, födelse, den 14 maj, har till hedrande av hennes vördade minne, hennes son för en stiftelse benämnd "Constance Charlotte Cavallius-Holmgrens Belöningshem för aktningsvärda Bohuslänningar", till landshövdingen Oscar von Sydow och landstingets ordförande direktören Melcher Lyckholm lätit överlämna en million kronor i värdepapper samt dessutom femtiotusen kronor i Stockholms stads 4-procents obligationer, utgörande ett

(Forts. å sid. 8)

Slaveri i det "fria" Finland

Hur de besegrade "röda" som krigsfångar göras till slavar efter tyskt mönster.

Den officiella finska nyhetsbyrån meddelade i söndags å. d. att förslaget till monarkisk regeringsform remitterats till landtdagens grundlagsutskott och troligtvis ej kommer att upptagas till behandling förrän efter de allmänna valen. "Dagens Nyheter" i Stockholm tror sig veta att finska regeringen inser det vara omöjligt att för närvarande få en majoritet för monarkien. "Det är ännu ett långt stycke till kungadöme i Finland", säger nämnda tidning.

Till finska legationen i Stockholm har meddelats att finska regeringen ej har för avsigt att företaga något agressivt steg mot murmanska järnvägen, men att den ej heller kan lova att ej söka återförena ryska Karelen med Finland. Detta meddelande kom som svar på kommuniké er från franska och brittiska legationerna i Stockholm.

Ett presstelegram från Stockholm ger en hårresande beskrivning på slaveriets införande i Finland genom straffarbete som de besegrade rödgardisterna dömts till av särskilt tillsatta domstolar. De "vita" sägas ha upptagit den tyska planen att exploatera krigsfångar som slavar, med den skillnaden att finnarne lägga slavoket på sina egna landsmän efter ett fredsslut, vilket i nyare tiden ej förekommit i förening med inbördeskrig i något civiliserat land. Flera än sju tusen "röda" ha redan blivit rannsakade av rätten i Tammerfors. Åtta hundra ha blivit försatta på fri fot villkorligt. Återstoden, stämplat som brottslingar, har utbjudits på ackord till vilken som helst jordbrukare eller entreprenör, som anhåller därom. Dessa fångar som tvingas att arbeta utan ersättning och under bevakning av soldater hysas i ladugårdar och få bara furubänkar till läger. Arbetsgivarne förbinda sig också att förse dem med ett minimum av rotfrukter, omväxlande med litet renmossa och bröd jämte inkvartering, ransoner och sold för den beväpnade vakten, som har order att skjuta dem som försöka rymma eller vägra att arbeta. Ingen läkarevård eller tillsyn finnes. De sjuka såväl som de friska äro helt och hållet i händerna på sina vaktare.

När dette presstelegram avsändes, skulle rätten i Tammerfors sitta ytterligare i tio dagar för att kunna döma flere baracker fulla med "röda". Under samma tid har rätten i Tavaste-

(Forts. å sid. 8)

VILJA HINDRA BRANTING

De brittiska sjömännens fackförening ämnar till den brittiska regeringen petitionera om ett red. Hjalmar Branting nekas tillträde till England för att deltaga i brittiska arbetarpartiets kongress, som skulle taga sin början i går, meddelar ett telegram från England.

H[illegible]ol till [illegible]stra Canada

Br[illegible]rollören försäkrar, [illegible]rn kan räkna på [illegible] hård kol

[illegible]aden upphävd

V[illegible] husinnehavare får tillåtelse att inlägga hälften av sitt behov

En deputation från Winnipeg, bestående av borgmästar Davidson, City solicitor Hunt, C. L. Richardson och sekreterar Robinson av Trades and Labor council, konfererade i måndags med bränslekontrollör Magrath och medlemmar av dominiofregeringen. Om icke oförutsedda omständigheter inträffa, blev deputationen lovad över 200,000 ton hård kol. Varje husinnehavare får tillåtelse att inlägga hälften av sitt normala behov. Men endast hälften garanteras och måste man därför se till att i tid få antingen kol från Alberta eller ved.

Kvarstaden på transport av hård kol från Förenta Staterna har borttagits, och man kommer att göra allt för att skaffa vagnar för omedelbar skeppning av hård kol till västern. Man tror knappast att den hårda kolen kommer att gå långt utanför Winnipeg. En del kommer antagligen att gå till Ontario, väster om sjöarna.

Hon. T. A. Crothers, minister of Labor, var närvarande vid konferensen.

Delegaterna påpekade, att det skulle bliva många svårigheter i Winnipeg och på andra platser i Manitoba, om man blev nödsakad att lita på kol från västern. Folk kunde icke alltid lägga in den kvantitet, som var nödvändig.

Mr. Crothers frågade deputationen, varför staden Winnipeg själv icke tog hand om affären och fick till svar, att staden icke har makt att så göra. Mr. Crothers rådde då deputationen att skaffa dylik makt från legislaturen. Ministern rådde dem även att skaffa så mycket som möjligt av annat bränsle.

Bränslekontrollören försäkrade emellertid, att 50 procent av det normala förrådet av hård kol skulle komma till Winnipeg.

Årets stipendiater

American-Scandinavian Foundations stipendiater för året äro utsedda.

Deras namn tillkännagåvos vid det möte, som organisationen den 8:e d:s höll i Yaleklubbens lokal i New York City. Från Sverige hitkommer sålunda som stipendiater tandläkaren Per Engström för att studera vid Minnesota-universitetets tandläkareskola och fil. kand. Gösta Langenfert, vilken här i landet skall studera amerikansk litteratur.

Från Danmark skall elektriske ingeniören Harald Trap Friss studera trådlös telegrafi m. m. i New York City, och fil. kand. Johannes Michelsen teoretiskt och praktiskt studera biblioteksväsendet vid staten New Yorks bibliotekssskola, samt tandläkaren Elisabeth Nordentoft, vilken vid universiteten i Pennsylvania och California skall studera tandläkarekonst.

Från Norge kommer ingenlör Ditlef Hald för att studera järnvägsteknik — speciellt signalsystem, samt bibliotekarien John Ansteinson för att vid skola i New York studera biblioteksväsendet. Vidare kommer från Norge kemisten Herman Dedichen, för att vid Massachusetts teknologiska institut bedriva vetenskapliga undersökningar angående biprodukter av cellulosa. Dessutom kommer stipendiaten från 1916—1917 filosofie d:r Martin L. Reymert att bedriva studier vid statsuniversitetet i Iowa. På grund av de rådande upprörda tiderna utdelades detta år inga stipendier för amerikanska studerande i något av de skandinaviska länderna.

NY VASA-RIDDARE.

Enligt ingånget telegrafiskt meddelande har å Gustafs-dagen (den 6 jun) vår vördade landsman vice konsul G. N. Swan i Sioux City, Ia., utnämnts till riddare av Vasa-ordens första klass, såsom en erkänsla från svenska regeringen för hans länge och trogna tjänstgöring som Sveriges representant i Förenta Staterna. Han utnämndes i mars 1899 till svensk-norsk vice konsul och har sedan 1906 representerat Sverige ensamt.

DR. BERGSTRÖM I SEATTLE.

Dr. David Bergström, Sveriges nyutnämnde minister i Tokio, anlände d. 4 dennes på genomresa till sin diplomatiska post i orienten till Seattle, Wash., och möttes där av sin maka och dotter, som tillbrakt vintern i California. Den 5 gåvo Seattlesvenskarna en bankett för ministern och hans familj å Hotel Washington.

Enligt telegrafiskt meddelande har herrskapet Bergström anlänt till Japan.